

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติ เพราะหากเด็กพิการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาให้ได้ดีที่สุด ก็จะสามารถกลับกลายเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าแก่ชาติได้ ดังนั้นการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้เด็กพิการสามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเอง ครอบครัวและสังคม รวมทั้งรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม และมีความรู้พื้นฐานในการศึกษาวิชาชีพที่จะต้องนำไปใช้ประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัวต่อไป อันจะเป็นผลต่อการพัฒนาประเทศไทยโดยรวมด้วย

การจัดการศึกษาแก่เด็กพิการในประเทศไทยนั้น ได้มีการจัดทำมาอย่างเป็นระบบพอสมควร แนวนโยบายของรัฐ ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2520 กล่าวไว้ว่า "รัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้มีความผิดปกติทางจิตใจหรือสังคมและผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาโดยทั่วกัน" (แผนการศึกษาแห่งชาติ 2520, ข้อ 15) ส่วนวิธีการนั้นได้ระบุไว้ว่า "การศึกษาพิเศษ เป็นการศึกษาที่จัดให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญาหรือจิตใจ อาจเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดในโรงเรียนธรรมาก็ได้ตามความเหมาะสม" (แผนการศึกษาแห่งชาติ 2520, ข้อ 38) และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดไว้ด้วยว่า "รัฐพึงจัดทุน บัณฑิต หรือวิธีการอื่นเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจหรือสังคม และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาตามสมควรแก่ความสามารถและสติปัญญา" (แผนการศึกษาแห่งชาติ 2520, ข้อ 23) แสดงว่ารัฐบาลไม่ได้ละเลยที่จะสนับสนุนให้เด็กพิการได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับเด็กปกติ และโอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กพิการประเภทต่าง ๆ จะได้รับการเปิดขยายมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) ด้านนโยบายระบุไว้ว่า "เร่งจัดการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึงทุกท้องถิ่น และครอบคลุมเด็กที่ด้อยโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษา ได้แก่ เด็กพิการ เด็กที่อยู่ในสภาพที่ควรให้การสงเคราะห์"

ส่วนในด้านมาตรการกล่าวไว้ว่า "เร่งขยายการจัดการศึกษาและพัฒนา รูปแบบ วิธีการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้ด้อยความสามารถทางร่างกาย สมอง และจิตใจ" จากนโยบายและวัตถุประสงค์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาให้เด็กพิการได้รับการกำหนดเป็นนโยบายอย่างชัดเจนและมีจุดมุ่งหมายที่จะขยายการจัดการศึกษาพิเศษให้กว้างขวางและทั่วถึงยิ่งขึ้น

แต่ปัญหาทางการจัดการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน คือ รัฐไม่สามารถจัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการได้อย่างทั่วถึง เพราะรัฐไม่สามารถที่จะจัดตั้งโรงเรียนการศึกษาพิเศษสำหรับความพิการแต่ละประเภทขึ้นในทุกพื้นที่ที่มีเด็กพิการได้ เนื่องจากค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักเรียนในโรงเรียนที่เปิดสอนเด็กพิการโดยเฉพาะแต่ละประเภทมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านักเรียนปกติถึง 8 เท่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2528:56) ดังนั้นหากรัฐจะขยายการศึกษาในรูปแบบโรงเรียนการศึกษาพิเศษ จำเป็นต้องอาศัยงบประมาณมาก ซึ่งเกินกำลังของประเทศที่กำลังพัฒนา เช่นประเทศไทย

ดังนั้น กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา (2523:13) ได้เสนอแนวโน้มนโยบายจัดการศึกษาพิเศษในปัจจุบันว่า "การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเป็นการช่วยเหลือเด็กพิการให้ได้รับการศึกษามากขึ้น โดยเสียค่าใช้จ่ายต่อหัวน้อยลง และยังเป็น การช่วยให้เด็กพิการได้เผชิญกับสภาพความเป็นจริงของสังคมที่จะต้องอยู่ร่วมกันกับคนปกติด้วย" นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีการพัฒนา รูปแบบการจัดการประถมศึกษาของ เด็กพิการ โดยจัดเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพื่อให้เด็กพิการรู้จักการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข มีเป้าหมายให้การช่วยเหลือตัวเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ อ้างถึงใน เติลนิวิธ 22 มิถุนายน 2528) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการในปัจจุบันได้พยายามจัดให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุด ซึ่งเป็นการลดภาระของรัฐในด้านงบประมาณและเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กพิการได้เรียนรู้สังคม การปรับตัวเข้ากับสังคม เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้อย่างเป็นสุข

สำหรับการจัดการศึกษานักเรียนตาบอดในรูปแบบการเรียนร่วม ก็เป็นการสนับสนุนนักเรียนตาบอดให้ได้รับการศึกษาในสภาพแวดล้อมเดียวกับนักเรียนปกติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้คือ (กองการศึกษาพิเศษ 2523:2)

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนตาบอดมีโอกาสทางการศึกษามากขึ้นทั้งในส่วนกลางและส่วน

2. เพื่อให้นักเรียนที่มีสติปัญญาและความสามารถ เรียนร่วมกับนักเรียนปกติให้ได้รับการศึกษาระดับชั้น เช่นเดียวกับนักเรียนปกติทั่วไป และอยู่ในโรงเรียนจนครบตามเกณฑ์พระราชบัญญัติประถมศึกษา

3. เป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตให้แก่เด็กเรียนตามอด และช่วยให้เด็กเรียนตามอดสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดีขึ้น ซึ่งจะเป็นการขจัดปัญหาทางสังคมให้ลดลงด้วย

4. เพื่อแก้ไขและซ่อมเสริมข้อบกพร่องทางด้านสังคม อารมณ์และจิตใจ อันเนื่องมาจากความพิการให้แก่เด็กเรียนตามอดที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ

5. เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐในการจัดโรงเรียนพิเศษเฉพาะเด็กเรียนตามอด ประหยัดบุคลากร และอาคารสถานที่ ได้เป็นอย่างดี

6. เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองของนักเรียนตามอดยอมรับสภาพความพิการของบุตรหลาน และสนใจในการช่วยเหลือทางด้านการศึกษา รวมทั้งให้ความรักและความอบอุ่นมากขึ้น

ในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงเรียนสำหรับเด็กตามอด 4 แห่ง ได้แก่

1. โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ
2. โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ของมูลนิธิช่วยคนตาบอดภาคเหนือ ซึ่งได้โอนเป็นโรงเรียนในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ ในปี พ.ศ. 2523
3. โรงเรียนสอนคนตาบอดภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในสังกัดของกองการศึกษาพิเศษ
4. โรงเรียนการศึกษาคนตาบอด จังหวัดขอนแก่น ของมูลนิธิธรรมิกชนเพื่อคนตาบอดในประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

โรงเรียนสามแห่งแรกเป็นโรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กตามอด ส่วนโรงเรียนการศึกษาคนตาบอด เป็นโรงเรียนเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กตาบอด เพื่อส่งไปเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยได้จัดการศึกษาสำหรับเด็กตามอดส่วนใหญ่ในรูปแบบโรงเรียนพิเศษ แต่ก็มีส่วนหนึ่งซึ่งจัดในรูปแบบเรียนร่วม

ถึงแม้ว่าการจัดการศึกษาให้แก่เด็กเรียนตามอดจะมีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่าได้จัดบริการมากขึ้น แต่ก็ยังมีจำนวนน้อย และไม่ทั่วถึง อย่างไรก็ตามการจัดการใด ๆ หรือการให้บริการด้านการเรียนการสอนสำหรับเด็กเรียนตามอด ย่อมจะมีปัญหาและอุปสรรคตลอดจนข้อจำกัดบาง

ประการที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้ไม่เต็มที่ โดยเฉพาะการจัดให้นักเรียน
 ตามอดเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ พบว่าหลักสูตรและการสอนยังเน้นหนักด้านเนื้อหาวิชาการ และ
 ไม่มีคหุ่่นเพียงพอสำหรับความพิการของเด็ก การใช้แบบเรียนร่วมกับนักเรียนปกติบางกรณีก็ไม่
 เหมาะสมกับสภาพความพิการ และเน้นการฝึกวิชาชีพน้อยเกินไป ในด้านบุคลากรก็ยังมีขาดบุคลากร
 ที่มีความชำนาญเฉพาะทาง และขาดครูที่เอาใจใส่กระตือรือร้น และเสียสละอย่างต่อเนื่อง นอก
 จากนี้ยังขาดประสบการณ์ในการสอนนักเรียนตามอด และอาจเกิดความเบื่อหน่ายในการสอน
 นักเรียนตามอดได้ เพราะนักเรียนตามอดมีพัฒนาการทางการพูดและการใช้ภาษาช้ากว่าเด็ก
 ปกติในบางสถานการณ์ (Rowe 1958:40) และมีพัฒนาการทางด้านการเคลื่อนไหวช้ากว่า
 เด็กปกติด้วย (Halverson 1947:30)

นอกจากนี้นักเรียนตามอดส่วนใหญ่ ในความฝันจะมีแต่เสียง ไม่มีจินตนาการเกี่ยวกับ
 ภาพและการเคลื่อนไหว (Schlaegel, 1953:265-277 อ้างถึงใน ศรียา-ประภัสร นิยมธรรม
 2519:307) ดังนั้นเด็กต้องฝึกการรับรู้เรื่องการใช้ประสาทสัมผัสอื่น ๆ เช่น หู จมูก และมือ
 คือการฝึกฟัง ทดมกลิ่น และสัมผัส แล้วจึงฝึกเขียน และอ่านหนังสือเบรลล์ ในด้านหลักสูตรก็ยังไม่
 ไม่มีหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานแน่นอนเท่าที่ปฏิบัติกันมา กองการศึกษาพิเศษ ใต้คุณุโลมให้ใช้หลักสูตร
 ปี 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรของนักเรียนปกติ และในด้านการวัดผลก็ใช้
 เกณฑ์เดียวกับนักเรียนปกติ ซึ่งตามสภาพความเป็นจริงแล้ว นักเรียนตามอดมีความแตกต่างจาก
 นักเรียนปกติมาก นอกจากนี้ไม่ต่ำกว่า 20% ของเด็กวัยเรียนสำหรับนักเรียนตามอดมีความพิการ
 ซ้ำซ้อนอื่น ๆ ร่วมด้วย อย่างน้อย 1 ประการ (กองการศึกษาพิเศษ 2525:10) และในด้าน
 สภาพทางสังคม โดยปกติแล้วนักเรียนตามอดจะมีอายุเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนปกติในชั้นเรียนเดียว
 กัน (Lowenfeld 1963:48) รวมทั้งวิถีภาวะทางสังคมของนักเรียนตามอดยังค้อยกว่านักเรียน
 ปกติอีกด้วย (Norris 1974:18) ซึ่งอาจเป็นปัญหาในการปรับตัว สังคม และอารมณ์ของนักเรียน
 ตามอดในการที่จะเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการจัดการศึกษาและสภาพทางสังคมของนักเรียน
 ตามอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใน 6 จังหวัด คือ
 ขอนแก่น ชัยภูมิ เลย ยโสธร สุรินทร์ และอุบลราชธานี ซึ่งมีโรงเรียนประถมศึกษาทั้งสิ้น
 13 โรงที่จัดให้มีโครงการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนตามอดเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ซึ่งโครง
 การได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2521 แต่ยังคงขาดผู้ศึกษาปัญหาต่าง ๆ อย่างจริงจัง ซึ่งอาจเป็นผลทำ

ให้การวางแผนพัฒนาแบบแผนการเรียนรู้ร่วมชาวประสิทธิภาพได้

ผู้วิจัยคิดว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยทั้งหมดในครั้งนี้จะเป็นแนวทางและแนวคิดแก่ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษานักเรียนตาบอดในการพิจารณาหาทางแก้ไขหรือปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีความดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งจะเป็นข้อมูลในการพิจารณาขยายการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ออกไปในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนตาบอดมีโอกาสทางการศึกษา และเรียนรู้สังคมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถประกอบอาชีพสุจริต และดำรงชีวิตร่วมกับคนปกติในสังคมได้อย่างเป็นสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดเรียนร่วม ในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาสภาพทางสังคมของนักเรียนตาบอดเรียนร่วม ในโรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. โรงเรียนที่ศึกษาคือ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสังกัดเทศบาล ที่มีการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ มีจำนวนทั้งสิ้น 13 โรงเรียน ใน 6 จังหวัด ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นแห่งเดียวที่มีนักเรียนตาบอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา
2. สภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ศึกษาเฉพาะ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านบุคลากร ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยศึกษาจาก ผู้บริหารทุกคน และครูผู้สอน
3. สภาพทางสังคมของนักเรียนตาบอด ศึกษาเฉพาะ ด้านความความสัมพันธ์กับครูผู้สอน และความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยศึกษาจากครูผู้สอน และนักเรียนตาบอดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2529

4. สภาพทางสังคมของนักเรียนตาบอด ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนตาบอด ศึกษาจากนักเรียนที่มีสายตาบอด ที่เรียนในชั้นเรียนร่วม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2529

ข้อตกลงเบื้องต้น

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 ท่านแล้ว ถือว่ามีคุณภาพเพียงพอ และมีความครอบคลุมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ที่สามารถบ่งชี้ถึงสภาพการจัดการศึกษาและสภาพทางสังคมของนักเรียนตาบอด

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพการจัดการศึกษา หมายถึง ลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดระดับประถมศึกษาซึ่งเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ตามรายงานของผู้บริหารและครูผู้สอน ศึกษาครอบคลุมในด้าน อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม บุคลากร การบริหารงานวิชาการ หลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล

สภาพทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนตาบอด ในด้านความสัมพันธ์กับครูผู้สอน ความสัมพันธ์กับเพื่อน

โครงการการศึกษานักเรียนตาบอดระดับประถมศึกษาเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอดในรูปแบบการเรียนร่วมภายใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีศูนย์การศึกษาคนตาบอดขอนแก่น ของมูลนิธิธรรมิกชนเพื่อคนตาบอดในประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นศูนย์บริการการศึกษาสำหรับนักเรียนตาบอด

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีนักเรียนตาบอดระดับประถมศึกษาเรียนร่วมในโรงเรียน

ครูผู้สอน หมายถึง ครูประจำชั้น ครูพิเศษ และครูเดินสอน ซึ่งทำหน้าที่สอนนักเรียนตาบอดระดับประถมศึกษาเรียนร่วมในโรงเรียน

ครูประจำชั้น หมายถึง ครูผู้สอนประจำชั้นในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งมีนักเรียนตามอดเรียนร่วมในห้องเรียน เป็นครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสังกัดเทศบาล

ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ และอยู่ในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา และสังกัดมูลนิธิธรรมิกชนเพื่อคนตาบอดในประเทศไทย ซึ่งเคยผ่านการอบรมทางการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการ ครูพิเศษนี้ทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นพิเศษในชั้นที่มีนักเรียนตามอดเรียนร่วมอยู่

ครูเกษียณ หมายถึง ครูการศึกษาพิเศษที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนตามอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา และเป็นผู้ประสานงานระหว่างศูนย์บริการการศึกษาคนตาบอด บ้านและโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล โดยครูเกษียณ 1 คนต่อนักเรียน 2-3 จังหวัด

นักเรียนตามอดเรียนร่วม หมายถึง ผู้ที่มีสายตาพิการ จนกระทั่งไม่สามารถเข้ารับการศึกษาโดยใช้สายตาได้ (ไม่อาจอ่านหนังสือของคนปกติได้ ต้องใช้อักษรเบรลล์ และจำเป็นต้องใช้ประสาทสัมผัสอื่นแทน เช่น การดมกลิ่น ชิมรส สัมผัส ฯลฯ) โดยเข้าเรียนร่วมชั้นกับนักเรียนปกติในโรงเรียนประถมศึกษา โดยแต่ละห้องจะมีนักเรียนตามอดอยู่ประมาณห้องละ 2-3 คน

นักเรียนปกติในชั้นเรียนร่วม หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีสายตาปกติซึ่งเรียนในห้องเรียนที่มีนักเรียนตามอดเรียนร่วมอยู่ด้วย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงสภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตามอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา
2. ได้ทราบถึงปัญหาการจัดการศึกษาของผู้บริหาร และครูผู้สอนนักเรียนตามอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา
3. ได้ทราบถึงสภาพทางสังคมของนักเรียนตามอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา
4. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา นักเรียนตามอดเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนตามอดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น